Ce frumoasă-i mântuirea,
/: ce frumoasă! :/
Toarnă-n suflet fericirea
/: luminoasă! :/
/: Căci acel care-a venit,
la Isus cel răstignit,
mântuire-a dobândit,
Luminoasă! :/

Ce deplină-i mântuirea,
/: ce deplină, :/
taina ei omoară firea
/: cea de tină! :/
/: Şi din moartea ei răsar,
zorii vieţii noi, în dar,
îmbrăcată-n sfântul har
şi-n lumină! :/

Ce slăvită-i mântuirea,
/: ce slăvită! :/
E gătită cu iubirea
/: liniştită! :/
/: Şi pe unde trece ea,
lasă alb veşmânt de nea,
'miresmat cu dragostea
liniştită! :/

Ce măreaţă-i mântuirea,
/: ce măreaţă! :/
Poartă-n ea nemărginirea
/: de viaţă. :/
/: Căci în haru-l minunat
Domnu-n braţe ne-a purtat,
spre izvorul nesecat
de viaţă! :/

Închinare-n umilinţă
/: închinare, :/
Îi aducem cu credinţă
/: şi-ascultare, :/
/: Domnului iubit Isus,
ce-n iubire ne-a adus,
mântuirea cea de Sus,
cu-ndurare! :/